

Introduksjonsforelesning

Hendelser og sannsynlighetsmål

D | Sannsynlighetsrom | $(\Omega, \mathcal{E}, \mathbb{P})$ definerer et (stokastisk) eksperiment:

- Ω er mengden av alle enkeltutfall i eksperimentet.
- \mathcal{E} er mengden av hendelser. Inntil videre holder det å tenke på hendelser som delmengder av Ω , altså null eller flere av enkeltutfallene.^[1]
- **D** | Sannsynlighetsmål | \mathbb{P} gitt ved *sannsynlighetsaksiomene*:
 1. $\mathbb{P} : \mathcal{E} \rightarrow [0, 1]$
Sannsynlighetsmålet forteller oss sannsynligheten for en hendelse, og denne må være minst null (inntreffer aldri) og maksimalt én (inntreffer alltid).
 2. $\mathbb{P}(\Omega) = 1$
Det skjer alltid *noe*.
 3. $\mathbb{P}(E_1 \cup \dots \cup E_n) = \mathbb{P}(E_1) + \dots + \mathbb{P}(E_n)$ for alle hendelser E_1, \dots, E_n som ikke har felles elementer (er *disjunkte*).
Om *enten* E_1 *eller* E_2 kan inntreffe, er sannsynligheten for at én av dem inntreffer lik summen av de to sannsynlighetene.

D | Komplement | A^c til en hendelse A oppfyller $\mathbb{P}(A^c) = 1 - \mathbb{P}(A)$

Uavhengige hendelser

D | Uavhengighet | $A \perp B$ hvis $\mathbb{P}(A \cap B) = \mathbb{P}(A)\mathbb{P}(B)$

Tilsvarende er flere mengder uavhengige hvis $\mathbb{P}(E_1 \cap \dots \cap E_n) = \mathbb{P}(E_1) \cdot \dots \cdot \mathbb{P}(E_n)$.

Z | Det er **ikke** tilstrekkelig at mengdene er *parvis* uavhengige. | **Z**

E | To mynter

- $\Omega = \{KK, KM, MK, MM\}$
- $\mathcal{E} = \mathcal{P}(\Omega)$ ^[2]. Vi gir tre mengder spesielle navn:
 - $A = \{KK, KM\}$, mengden av hendelser der første kast er kron
 - $B = \{KK, MK\}$, mengden av hendelser der andre kast er kron
 - $C = \{KK, MM\}$, mengden av hendelser der de to kastene er like

Er A , B og C uavhengige? Parvis uavhengige?

Betinget sannsynlighet

$$D \mid \text{Betinget sannsynlighet} \mid \mathbb{P}(A \mid B) = \frac{\mathbb{P}(A \cap B)}{\mathbb{P}(B)}$$

Med andre ord er $\mathbb{P}(A \mid B)$ sannsynligheten for at A inntreffer, gitt at B inntreffer.

Stokastiske variabler

Ofte bryr vi oss mer om funksjoner av utfall enn utfallene i seg selv. For eksempel kan et utfall $\omega \in \Omega$ være gitt ved en fullstendig beskrivelse av alle luftmolekylene i atmosfæren over Kjeller en gitt dag. Dette er litt vanskelig å forholde seg til, så vi lager oss en "gjennomsnittlig bevegelsesenergi-funksjon" T og kaller det den spytter ut for temperatur $T(\omega)$ i $^{\circ}\text{C}$ (ish). Når vi skriver $\mathbb{P}(T \leq 20)$, snakker vi egentlig om $\mathbb{P}(\{\omega : T(\omega) \leq 20\})$ ^[3].

Det er viktig å merke seg at det ikke er noe stokastisk med variabelen (funksjonen) *i seg selv*. All tilfeldigheten "bor" i det underliggende utfallsrommet, og stokastisiteten i verdiene variabelen tar er simpelthen et resultat av dette.

Den formelle definisjonen er kronglete, så vi nøyer oss med å si at verdiene som funksjonen tar, ofte er intervaller av reelle tall, mengder av heltall, eller kategorier som ikke lar seg ordne (f.eks. rød/gul/grønn eller ja/nei).

Om vi kan definere en fornuftig ordning på verdiene, er det ofte nyttig å snakke om sannsynligheten for at variabelen er mindre enn et visst tall:

$$D \mid \text{Kumulativ fordelingsfunksjon} \mid F_X(x) = \mathbb{P}(X \leq x)$$

$E \mid \text{Egenskapene til } F_X$ Hva skjer med F_X når $X \rightarrow \pm\infty$? Hva kan vi si om $F_X(x)$ og $F_Y(y)$ når $x < y$?

I de to siste tilfellene sier vi at variabelen er *diskret*, og vi kan definere en *massefunksjon*:

$$D \mid \text{Sannsynlighetsmassefunksjon} \mid p_X(x) = \mathbb{P}(X = x)$$

Om du husker at $\mathbb{P}(X = x) = \mathbb{P}(\{\omega : X(\omega) = x\})$ og tar en titt på sannsynlighetsaksiomene [over](#), er det lett og se at p_X har følgende egenskaper:

- $p_X(x) \in [0, 1]$
- $\sum_{x \in A} p_X(x) = \mathbb{P}(X \in A)$, der A er en mengde av verdier X kan ta
Ulike verdier representerer disjunkte hendelser - $T(\omega)$ kan ikke ha flere verdier samtidig (temperaturen kan ikke være både 20 og 25 grader på samme tid!)
- $\sum_{x \in \text{ran}(X)} p_X(x) = 1$, der $\text{ran}(X)$ er alle mulige verdier X kan ta

Hvis X tar verdier i \mathbb{R} og F_X er kontinuerlig, sier vi at X er kontinuerlig. Da gir det ikke lenger mening å snakke om sannsynlighetsmasse (hva er sannsynligheten for at temperaturen er *nøyaktig* 20 grader?)

Vi introduserer derfor konseptet *tetthet*:

D | Sannsynlighetstetthetsfunksjon (pdf) | $f_x(x)$ slik at $F_X(x) = \int_{-\infty}^x f_X(u) du$

[4]

Det følger at $\mathbb{P}(a < X \leq b) = \int_a^b f_X(u) du$.

E | Egenskapene til f_X | Hvilke verdier kan f_X ta? Kan f_x være negativ (på et intervall)? Kan f_x større enn 1?

Simultan sannsynlighetsfordeling og uavhengige stokastiske variabler

D | Simultan massefunksjon | $p_{X,Y}(x, y)$ = $\mathbb{P}(X = x \text{ og } Y = y) = \mathbb{P}(\{\omega : X(\omega) = x \text{ og } Y(\omega) = y\})$

Definisjonen av uavhengighet for diskrete stokastiske variabler følger direkte av den for hendelser [over](#).

D | Simultan tetthetsfunksjon | $f_{X,Y}(x, y)$ slik at $F_{X,Y}(x, y) = \mathbb{P}(X \leq x \text{ og } Y \leq y) = \int_{-\infty}^x \int_{-\infty}^y f(u, v) du dv$

På samme måte har vi at $X \perp Y \iff f_{X,Y}(x, y) = f_X(x)f_Y(y)$.

Betinget tetthet

D | Betinget massefunksjon | $p_{Y|X}(y)$ = $\mathbb{P}(Y = y | X = x)$ [5]

D | Betinget tetthet | $f_{Y|X}(y)$ = $\frac{f_{X,Y}(x, y)}{f_X(x)}$

For uavhengige variabler er den betingede massefunksjonen (tetthetsfunksjonen) lik den marginale massefunksjonen (tetthetsfunksjonen): $p_{y|X} = p_Y$, $f_{Y|X} = f_Y$.

Bayes' teorem

T | Bayes (hendelser) | $\mathbb{P}(B | A) = \frac{\mathbb{P}(A|B)\mathbb{P}(B)}{\mathbb{P}(A)}$

T | Bayes (tettheter) | $f_{Y|X=x}(y) = \frac{f_{X,Y=x}(x, y)f_Y(y)}{f_Y(y)}$

E | Bevis Bayes' teorem | (følger fra definisjonen av betinget sannsynlighet)

Momenter

$$D \mid \text{Forventning (diskret } X) \mid \mu = \mathbb{E}[X] = \sum_{\text{alle } x} x \cdot p_X(x)$$

$$D \mid \text{Forventning (kontinuerlig } X) \mid \mu = \mathbb{E}[X] = \int_{-\infty}^{\infty} x \cdot f_X(x) dx$$

Vi kan tolke forventningen som gjennomsnittet av verdiene X tar, vektet etter hvor ofte de inntreffer.

$$D \mid \text{Varians} \mid \mathbb{V}[X] = \mathbb{E}[(X - \mu)^2]$$

Tolkning: Vi finner avstanden fra hver av verdiene X kan ta til forventningen (gjennomsnittet). Så tar vi forventningen igjen for å finne den gjennomsnittlige avstanden (igjen vektet etter hvor ofte verdiene inntreffer). Vi kvadrerer slik at positive og negative avstander ikke skal nulle hverandre ut.

$$E \mid \text{Vis at } \mathbb{V}[X] = \mathbb{E}[X^2] - (\mathbb{E}[X])^2$$

$E \mid \text{Vis at } \mathbb{E}[a \cdot X + b \cdot Y] = a \cdot \mathbb{E}[X] + b \cdot \mathbb{E}[Y]$ der X og Y er stokastiske variabler og a og b er reelle tall

$E \mid \text{Vis at } \mathbb{V}[a \cdot X + b \cdot Y] = a^2 \cdot \mathbb{V}[X] + b^2 \cdot \mathbb{V}[Y]$ der X og Y er **uavhengige** stokastiske variabler og a og b er reelle tall. Hvorfor krever vi $X \perp Y$?

$$E \mid X \sim \text{Beta}(\alpha, \beta). \text{ Finn } \mathbb{E}[X] \text{ og } \mathbb{V}[X]. \quad [6]$$

$$D \mid \text{Beta}(\alpha, \beta) \text{ har tetthet } f(x) = \frac{\Gamma(\alpha+\beta)}{\Gamma(\alpha)\Gamma(\beta)} x^{\alpha-1} (1-x)^{\beta-1} [7]$$

Hint: Flytt det som ikke avhenger av x utenfor integralet. Skriv $a = a + 1 - 1$.

Transformasjoner av stokastiske variabler

La den stokastiske variabelen Y være gitt ved en funksjon g ^[8] av en annen stokastisk variabel X , altså $Y = g(X)$.

$$T \mid \text{Transformasjon av kontinuerlig stokastisk variabel} \mid f_Y(y) = f_X(g^{-1}(y)) \left| \frac{dx}{dy} \right|$$

$$E \mid Y = e^X$$

$$g^{-1}(y) = \ln(y)$$

$$\left| \frac{dx}{dy} \right| = \left| \frac{dg^{-1}(y)}{dy} \right| = \left| \frac{1}{y} \right| = \frac{1}{y}$$

$$f_Y(y) = f_X(\ln(y)) \cdot \frac{1}{y}$$

E | La $X \sim \mathcal{N}(0, 1)$. Vis at $f_Y(y) = \frac{1}{y\sqrt{2\pi}} \exp\left(-\frac{\ln(y)^2}{2}\right)$.

-
1. Dette er ikke helt korrekt, og fungerer ikke når vi møter på mindre "hyggelige" mengder enn de vi tar for oss nå. Da må vi introdusere konseptet *målbarehet*, som er til å få vondt i hodet av. ↩
 2. $\mathcal{P}(\Omega)$ er mengden av alle delmengder av Ω , og inneholder $2^4 = 16$ mengder (sjekk selv!). ↩
 3. Kolonet betyr "slik at". ↩
 4. Lenge siden du har sett et integral? Frykt ikke! Tenkt på dette som at vi begynner med den laveste mulige verdien variabelen kan ta (f.eks. $T = -273.15$) og ser på hvilken sannsynlighetstetthet vi har ved denne verdien. Så øker vi gradvis verdien av variabelen til vi når, og "summerer opp" alle tetthetene. Til slutt ender vi opp med en sannsynlighet (f.eks. for hendelsen $T < 20$, med $\mathbb{P}(T < 20) = F_T(20) = \int_{-\infty}^{20} f_T(u) du$). For ordens skyld er det verdt å nevne at vi også krever at F er deriverbar. ↩
 5. Husk at $X = x$ viser til hendelsen $\{\omega : X(\omega) = x\}$ ↩
 6. \sim betyr "følger" (som i " X følger en betafordeling") ↩
 7. Gammafunksjonen Γ dukker opp nærmest overalt i matematikken. Siden vi kun integrerer over x i forventningen, trenger du ikke å forholde deg til hvordan den er definert. ↩
 8. g må være deriverbar og strengt stigende eller strengt synkende. Ser du hvorfor? ↩